

[Hartel.]

Lovforslag fremsættes saa sent, men i nogen Grad har Ministeren taget Brodden af dette ved at gøre Undskyldning og endda bilægge denne med en forstandig Motivering; men jeg vil dog have Lov til at minde om, at i 1939 var der Lejlighed til at forhandle dette Lovforslag ved Tingets første Behandling saa tidligt som i Midten af Februar Maaned, og hvis der bliver Mulighed for tidligere Saaning, har det altid stor Værdi, at en Lovgivning som denne ligesom Kornloven er færdigbehandlet fra Rigsdagen i Tide.

Det kan vel ikke mere paastaas, at denne Lovgivning finder Sted for Landbrugets Skyld. Det har hidtil været saaledes, at vi har maattet høre en Række Udtalelser om, at det var en Slags Understøttelseslovgivning for dansk Landbrug. Nu har Billedet ganske forandret sig. Det maa siges, at det i allerhøjeste Grad er i Samfundets Interesse, at denne Lovgivning gennemføres, og ikke særlig i et enkelt Erhvervs. Naar der er Tale om en Udvidelse af Roearalet, hvilket jeg i og for sig finder er en forstandig Politik, tror jeg, denne Udvidelse i mindre Grad er i Landbrugets Interesse, men i langt højere Grad i Samfundets Interesse, jeg er endda tilbøjelig til at tro, at mange Landmænd, stillet over for den forøgede Afleveringspligt af Korn, ikke føler sig særlig fristet til at forøge deres Roearaal, heller ikke med den Pris af 4 Kr. 10 Ø. pr. Dobbeltcentner, som der her er Tale om, for, som det ogsaa er bemærket af andre Ordførere, den Prisforhøjelse, der er foreslaaet, kan ikke betegnes som overdreven, sammenholdt med Kornprisernes Størrelse og den Stigning, der har fundet Sted i Udgifterne.

Meget aabent erkendte den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale, at der ved Eksport af Sukker var opnaaet betydelige Fordele i Handelsomsætningen med andre Lande. Jeg erindrer, at Hr. Hans Hansen (Rørby) i 1939 ved Lovforslagets Behandling udtalte, at denne Lovgivning kostede Forbrugerne 46,5 Mill. Kr. ud over det, de egentlig skulde have betalt. Derfor mener jeg, det vil have den største Betydning, om Ministeren kunde oplyse, hvilke Beløb der faktisk er indtjent for Danmark derved, at der har været store Beholdninger af Sukker til Raadighed i Vareudvekslingens Tjeneste; thi de Millionbeløb, der sikkert her er Tale om, maa da bringes i Modregning over for de Betragtninger, der fra anden Side er gjort gældende om, at det var en for Samfundet meget bekostelig Historie at holde Sukkerproduktionen oppe paa den normale Højde.

Jeg erindrer ligeledes, at det ærede Medlem Hr. Grønning og jeg i 1938 ved Lovforslagets Behandling udtalte, at det vilde være forstandigt, om Danmark sikrede sig Beholdninger af de Varer, vi var i Stand til at fremskaffe, for senere at have dem til Raadighed ved Byttehandler med Udlandet, og vi henviste til, at netop Oplagring af Sukker var noget af det, der var muligt. Jeg havde allerede tidligere under Behandlingen af Lovforslaget om Luftforsvaret henstillet, at vi oplagrede livsvigtige Varer. Det blev fra anden Side betegnet som oplagte Urimeligheder. Jeg tror, at der i Dag er mange, som maa tænke om igen paa dette Omraade og indrømme, at det var forstandige Raad, som passede til den Udvikling, vi stod i, og at der kan komme en Dag, hvor vi i allerhøjeste Grad har Brug for Reserver netop af de Varer, vi er i Stand til at fremskaffe. I Betragtning af, at disse Spørgsmaal har været fremme tidligere, mener jeg, at det Odium, der er kommet over Landbruget, eller som man i det mindste har forsøgt at bringe over Landbruget ved saadanne Udtalelser, nu burde hæves ved en klar Udtalelse fra den højtærede Minister.

I øvrigt skal jeg være villig til at indrømme, at Ministeren har været heldig med denne Sags Forberedelse og Forelæggelse; jeg deler ogsaa det i Ministerens Fremsættelsestale udtalte Ønske om, at Vejrforholdene snart maa bedre sig, saaledes at Arbejdet paa Markerne kan komme i Gang; det vidner om, at en Mand, der ikke selv staar i Landbruget, meget vel forstaar de Vilkaar, hvorunder Landbruget arbejder, og hvilken Betydning det har for Landbruget at komme tidligt i Gang med det Arbejde, vi her taler om.

Aksel Larsen: Jeg vil tillade mig til en Begyndelse, medens det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen endnu er i Salen, at henstille til ham, at han ikke blot fortæller, hvad han mener om Hypotekforeningsobligationer o. lign., naar saadant er til Behandling, men at han ikke i Dag gaar videre i samme uheldige Skure som i Gaar, hvor han flygtede ud af Salen, da der var Lejlighed til at udtale sig om Tvangsforanstaltninger eller Ikke-Tvangsforanstaltninger.

Derpaa vil jeg om det her fremsatte Lovforslag sige, at naturligvis er det, som det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard karakteriserede det, en Slags Forlængelse af den hittidige Sukkerordning, men der er rigtignok det at bemærke, at det er en Forlængelse, som samtidig indeholder meget